

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(negyedik tanács)

2005. december 13.

a C-177/05. sz. (a Juzgado de lo Social Único de Algeciras előzetes döntéshozatal iránti kérelme), María Cristina Guerrero Pecino kontra Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Az eljárási szabályzat 104. cikke 3 §-ának első bekezdése – Szociálpolitika – A munkavállalók védelme a munkáltató fizetésképtelensége esetén – A (2002/274/EK irányelvvel módosított) 80/987/EGK irányelv – Egyeztetés során megállapított végkielégítés – Garanciaintézet által biztosított kifizetés – Bírósági határozat elfogadásától függő kifizetés)

(2006/C 60/31)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A C-177/05. sz. ügyben, az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Spanyolország) a Bírósághoz 2005. április 20-án érkezett 2005. március 30-i határozatával terjesztett elő az előtte María Cristina Guerrero Pecino és a Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) között folyamatban levő eljárásban, a Bíróság (negyedik tanács) tagjai: K. Schieman tanácselnök, N. Colneric (előadó), Juhász E. bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2005. december 13-án meghozta végzését, amelynek rendelkező része következő:

Mivel az érintett nemzeti szabályozás szerint, az ítélettel vagy közigazgatási határozattal elismert, rendkívüli elbocsátás miatti végkielégítéseket a nemzeti jog értelmében a 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a munkáltató fizetésképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti, a munkaviszony megszűnése miatti végkielégítésnek kell minősíteni, az ugyanilyen jellegű, az alapeljárás szerinti bírósági egyeztető eljárás során megállapított végkielégítést is e rendelkezés szerinti végkielégítésnek kell minősíteni. A nemzeti bíróság nem alkalmazhat olyan belső jogszabályt, amely sérti az egyenlőség elvét azzal, hogy ez utóbbi végkielégítéseket kizárja a hivatkozott szabályozás szerinti „végkielégítések” fogalmából.

⁽¹⁾ HL C 155., 2005.6.25.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-130/03. sz., Alcon, INC kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben, 2005. szeptember 22-én hozott ítélete ellen az Alcon, INC által 2005. november 23-án benyújtott fellebbezés

(C-412/05. P. sz. ügy)

(2006/C 60/32)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Alcon, INC (Hünenberg, Svájc) (képviseli: Garrett Breen Solicitor, Landwell Solicitors) 2005. november 23-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-130/03. sz., Alcon, INC kontra a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben, 2005. szeptember 22-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül a megfellebbezett ítéletet;
- 2) amennyiben szükséges, utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, és
- 3) a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és/vagy a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogi hibát követett és megsértette a 40/94 rendelet ⁽¹⁾ 43. cikkének (2) és (3) bekezdését az alábbiak szerint:

1. Az Elsőfokú Bíróság tévesen vélte úgy, hogy a fellebbezőnek a 40/94 rendelet 43. cikke beavatkozó részéről a korábbi védjegy tényleges használat feltételeivel kapcsolatos (2) és (3) bekezdésének megsértésére vonatkozó állítása nem elfogadható, mivel az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 48. §-ának (2) bekezdése értelemben új jogalpnak tekintendő. A fellebbező mindig is vitatta védjegye korábbi használatát a beavatkozó által, és a használat körülménye, valamint a használat ténylegessége közötti különbségtétel valójában nem tér el egymástól. Ennélfogva az nem tekintendő új jogalpnak.
2. Amennyiben, a fentiekkel ellentétben, új jogalpnak kellene tekinteni, azt az eljárási szabályzat 48. §-ának (2) bekezdése értelmében igazolná az eljárás során felmerült új jogi helyzet.